

13. רשאי הוד מלכותו להכריז בדבר מלך במועצה שחלק זה מחוק זה יחול על כל ארץ הנתונה לחסותו של הוד מלכותו, או הנתונה לממונותה של ממשלה של אחת מארצות שלטונו של הוד מלכותו, כאלו היתה אותה ארץ חלק מארצות שלטונו של הוד מלכותו, ומשניתן אותו דבר מלך הרי בהתחשב עם הוראות דבר המלך יחול בהתאם לכך חלק זה מחוק זה.

1920

הסמכות להטיל חלק ב של החוק על ארצות הנתונות לחסותו של הוד מלכותו

14. (1) אם נתברר להוד מלכותו שהמוסד המחוקק של כל חלק מארצות שלטונו של הוד מלכותו שמחוץ לממלכה המאוחדת, התקין הוראות גומלין בדבר ההוצאה לפעל באותו החלק מארצות שלטונו של הוד מלכותו של פסקי דין שנתקבלו בבית המשפט הגבוה באנגליה, בבית המשפט העליון שבסקוטלנד, ובבית המשפט הגבוה באירלנדיה, יכול הוד מלכותו להכריז בדבר מלך במועצה שחלק זה מחוק זה יחול על כל חלק מארצות שלטונו של הוד מלכותו, ומשניתן דבר מלך כזה יחול חלק זה של חוק זה בהתאם לכך.

היקף תקפו של חלק ב מהחוק

(2) דבר מלך במועצה שניתן עפ"י סעיף זה מותר לשנותו או לבטלו בדבר מל /אחר.

דבר מלך במועצה המטיל חלק ב של חוק השפיטה, 1920 (השנה הי' והי"א למלכות גאורג החמישי, פרק 81), על פלשתינה (א"י)

בחצר המלך בארמון בקינגהם, ביום ה' 31 במאי, 1923.

במעמד

הוד מלכותו במועצה.

והואיל והותקנו הוראות בחלק ב' מחוק השפיטה, 1920, בדבר איכורף גומלין של פסקי דין בממלכה המאוחדת ובחלקים אחרים מארצות שלטונו של הוד מלכותו:

והואיל והחוק האמור קובע בין שאר דברים שאם נתברר להוד מלכותו שהותקנו הוראות גומלין ע"י המוסד המחוקק של כל חלק מארצות שלטונו של הוד מלכותו שמחוץ לממלכה המאוחדת בדבר ההוצאה לפעל בתוך אותו החלק מארצות שלטון הוד מלכותו של פסקי דין שנתקבלו בבית המשפט הגבוה שבאנגליה, בבית המשפט העליון שבסקוטלנד, ובבית המשפט הגבוה שבאירלנדיה,